

तस्मादनर्हमस्त्रीलमप्रियं द्रौणिमब्रवीत् । मान्यमाचार्यतनयं रुचं कापुरुषो यथा ।
 एवमुक्तश्च स क्रोधात्प्रहेय्यासतमो नृप । पार्थेन परुषं वाक्यं सर्वमस्मद्व्यागिरा ।
 द्रौणिशुकोप पार्थाय कृष्णाय च विशेषतः । स तु यत्तो रथे स्थित्वा वार्युपसृज्य वीर्यवान् ।
 देवैरपि सुदुर्द्धमस्त्वमाग्नेयमाददे । इक्ष्वाकुश्यान् रिरगणानुद्दिश्याचार्यनन्दनः ।
 सोऽभिमन्युः शरं दोषं विधूममिव पावकं । सर्वतः क्रोधमाविश्य चित्ते परवीरहा ।
 ततस्तुमुलमाकाशे शरवर्षमजायत । पावकार्चिः परोतं तत् पार्थमेवाभिमुखे ।
 उक्ताश्च गगनात् पेतुर्दिशश्च न चकाशिर । तमश्च सहसा रौद्रं चमूमन् ततार तां ।
 रक्षांसि च पिशाचाश्च विनेदुरभिसङ्गताः । ववृषाण्यश्विवा वाताः सूर्यो नैव तताप च ।
 चुक्रुश्रुत्वायसाश्चापि दिक्षु सर्वासु भैरवं । रुधिरश्चाभिवर्षन्तो विनेदुस्तोयदा दिवि ।
 पक्षिणः पशवो गावो मुनयश्चापि सुव्रताः । परमं प्रयतात्मानो न शान्तिमुपलेभिरे ।
 भ्रान्तसर्वमहाभूतमावर्त्तितदिवाकरं । त्रैलोक्यमभिसन्तप्तं ज्वराविष्टमिव भवत् ।
 अस्त्रतेजोभिसन्तप्ता नागा भूमिशयास्तथा । निःश्वसन्तः समुत्पेतुस्तेजो घोरं समुच्चवः ।
 जलजानि च सत्त्वानि दह्यमानानि भारत । न शान्तिमुपजग्मुर्हि तथमानैर्जलाश्रयैः ।
 दिग्भ्यः प्रदिग्भ्यः खाड्गैः सर्वतः शरवृष्टयः । उच्चावचानि पेतुर्नैव गरुडानिलरंहसः ।
 तैः शरैर्द्रोणपुत्रस्य वज्रवेगैः समाहताः । प्रदग्धाः शत्रवः पेतुरग्निदग्धा इव द्रुमाः ।
 दह्यमाना महानागाः पेतुर्नैव समन्ततः । नदन्तो भैरवान्नादान् जलदोपमनिखनान् ।
 अपरे प्रदुतास्तत्र दह्यमाना महागजाः । रेसुस्तप्ता यथा घोरा वने दावाभिसंहताः ।
 द्रुमाणां शिखराणीव दातदग्धानि सारिष । अश्वदन्दात्पदुष्यन्त रथदन्तानि वा विभो ।
 अपतन्त रथोघाश्च तत्र तत्र सहस्रशः । तस्मैत्यं भगवानग्निर्देदाह युधि भारत ।
 युगान्ते सर्वभूतानि सर्वतःक दवानल । इष्ट्वा तु पाण्डवो सेनां दह्यमाना महाहवे ।
 प्रहृष्टास्तावका राजन् सिंहनादान् विनेदिर । ततस्तूर्यसदस्याणि नानालिङ्गानि भारत ।
 तर्क्षमाजग्निरै चष्टास्तावका जितकाशिनः । कृत्वा चैवहिणी राजन् सव्यसाची च पाण्डवः ।
 तमसा संहृते लोके नादुष्यन्त महाहवे । नैव नस्तादृशं राजन् दृष्टपूर्वं न च श्रुतं ।
 यादृशं द्रोणपुत्रेण सृष्टमस्त्रममर्षिणा । अर्जुनस्तु महाराज ब्राह्ममस्त्रसुदैरयत् ।
 सर्वास्त्रप्रतिघाताय विहितं पद्मयोनिना । तेता मुहूर्त्तादिव तत्तमो व्युपश्राम ह ।
 प्रववौ चानिलः शीतो दिग्भ्यः विमला वभुः । तत्राहुतमपश्याम कृत्वा मचौहिणीं हतं ।
 अनभिज्ञैरुपास्त प्रदग्धामस्त्रतेजसा । ततो वीरौ महेष्वासौ विमुक्तौ केशवार्जुनौ ।
 सहितौ समदृश्येतां नभसीव तमोनुदौ । ततो गाण्डीवधत्वा च केशवश्चाक्षतावुभौ ।
 सपताकध्वजद्वयः सानुकर्षवरायुधः । प्रवभौ सरथो मुक्तस्तावकानामयङ्करः ।
 ततः किलकिलाशब्दः शङ्खभेरीस्त्रनैः सह । पाण्डवानां प्रहृष्टानां चोपेन समजायत ।